

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny znak towarowy „Promina” dla towarów z klasy 7 (niemiecki znak towarowy nr 847 011).

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: odrzucenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ z uwagi na to, że OHIM błędnie uznał, iż towary nie były do siebie podobne.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) Rady nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2008 r. — Now Pharma przeciwko Komisji

(Sprawa T-74/08)

(2008/C 92/85)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Now Pharma AG (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci C. Kaletta i I.-J. Tegebauer)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 4 grudnia 2007 r. — C (2007) 6132
- nakazanie Komisji, aby ponownie rozpoznała wniosek skarżącej z dnia 6 lutego 2007 r. uwzględniając stanowisko Sądu
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji z dnia 4 grudnia 2007 r., na mocy której oddalono wniosek skarżącej o przyznanie produktowi leczniczemu „Extrait liquide spécial de Chelidonii radix” oznaczenia jako sierocego produktu leczniczego w rozumieniu rozporządzenia (WE) nr 141/2000 ⁽¹⁾.

Na uzasadnienie swej skargi skarżąca podnosi naruszenie art. 3 rozporządzenia 141/2000. W tym zakresie skarżąca wskazuje, że ostateczna, negatywna opinia Europejskiej Agencji ds. Oceny Produktów Leczniczych została oparta na błędnych kryteriach ocennych, a mianowicie na podstawie przesłanek odnoszących się do dopuszczenia do obrotu produktu leczniczego wedle

art. 8 ust. 3 lit. c) rozporządzenia nr 141/2000. Zdaniem skarżącej kryterium decydującym o przyznaniu produktowi oznaczenia jako sierocego produktu leczniczego jest okoliczność, aby produkt leczniczy przynosił znaczące korzyści osobom cierpiącym na dany stan chorobowy w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 847/2000 ⁽²⁾. Przesłanka ta została spełniona zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 141/2000, ponieważ chodzi o sierocy produkt leczniczy, który przynosi znaczące korzyści.

Ponadto, skarżąca podnosi niedostateczne kwalifikacje i arbitralność autora opinii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 141/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1999 r. w sprawie sierocych produktów leczniczych (Dz.U. L 18, str. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 847/2000 Komisji z dnia 27 kwietnia 2000 r. ustanawiające przepisy w celu spełnienia kryteriów oznaczania produktów leczniczych jako sierocych produktów leczniczych oraz definicje pojęć „podobnego produktu leczniczego” i „wyższości klinicznej” (Dz.U. L 103, str. 5).

Skarga wniesiona w dniu 22 lutego 2008 r. — Centre de coordination Carrefour przeciwko Komisji

(Sprawa T-94/08)

(2008/C 92/86)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centre de coordination Carrefour SNC (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: X. Clarebout i K. Platteau, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, ponieważ nie przewiduje ona okresu przejściowego, co jest niezbędne w świetle wyroku w sprawie Forum 187 ⁽¹⁾
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W decyzji 2003/755/WE z dnia 17 lutego 2003 r. Komisja uznała za niezgodny z rynkiem wewnętrznym system pomocy ustanowiony przez Belgię na rzecz centrów koordynacyjnych mających siedzibę w Belgii ⁽²⁾. Trybunał stwierdził nieważność tej decyzji w wyroku z dnia 22 czerwca 2006 r. ⁽³⁾ (zwanym dalej „wyrokiem w sprawie Belgia i Forum 187 przeciwko Komisji”), jako że nie przewidywała ona środków przejściowych

w stosunku do niektórych centrów koordynacyjnych, których wnioski o objęcie omawianym systemem nie zostały rozpatrzone w dniu notyfikacji tej decyzji lub których zezwolenie wygasło wraz z notyfikacją tej decyzji lub tuż po niej. Skarżąca w niniejszym postępowaniu była jednym z centrów koordynacyjnych, których dotyczy sentencja wspomnianego wyroku.

W dniu 13 listopada 2007 r. Komisja wydała nową decyzję C(2007) 5416 wersja ostateczna, na podstawie której zmieniła decyzję 2003/757/WE, uznając za niezgodną z rynkiem wewnętrznym belgijską ustawę przyjętą po wydaniu wyroku w sprawie Belgia i Forum 187 przeciwko Komisji, mającą na celu umożliwienie przedłużenia do 2010 r. okresu przejściowego, w ciągu którego centra wskazane w tym wyroku mogą korzystać z tego systemu. Decyzja C(2007) 5416 wersja ostateczna stanowiła też, że ten okres przejściowy kończy się w dniu 31 grudnia 2005 r. Decyzja ta została zaskarżona w ramach niniejszego postępowania.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty.

Skarżąca podnosi przede wszystkim, że zaskarżona decyzja narusza zasadę równego traktowania oraz spoczywający na Komisji obowiązek realizacji środków przewidzianych w wyroku w sprawie Belgia i Forum 187 przeciwko Komisji, jako że Komisja nie położyła kresu nierównemu traktowaniu wskazanemu w tym wyroku, polegającemu na tym, że okres przejściowy przyznany skarżącej jest znacznie krótszy niż okres przejściowy przyznany centrům znajdującym się w podobnej sytuacji określonej przez Trybunał. Skarżąca podnosi, że powinna być objęta okresem przejściowym kończącym się w dniu 31 grudnia 2010 r.

Posiłkowo skarżąca podnosi zarzut oparty na naruszeniu zasad pewności prawa i ochrony uzasadnionych oczekiwań, jako że zaskarżona decyzja ustanawia okres przejściowy kończący się w dniu 31 grudnia 2005 r., co wywołuje skutki wsteczne i powoduje, że skarżąca nie mogła w odpowiednim czasie podjąć niezbędnych działań, by dostosować się do zmiany systemu przed tą datą. W związku z tym, posiłkowo, skarżąca twierdzi, że może być objęta okresem przejściowym kończącym się najwcześniej w dniu 31 grudnia 2009 r.

W dalszej kolejności posiłkowo skarżąca podnosi zarzut oparty na naruszeniu zasady równego traktowania, jako że zaskarżona decyzja traktuje ją inaczej, niż cztery centra koordynacyjne, które w chwili wydania pierwszej decyzji 2003/757/WE znajdowały się w identycznej sytuacji, ale otrzymały przedłużenie zezwolenia na czas nieokreślony. W ramach tego zarzutu, w dalszej kolejności posiłkowo, skarżąca podnosi, że powinna być objęta okresem przejściowym kończącym się najwcześniej w dniu 31 grudnia 2006 r.

(¹) Wyrok Trybunału z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych C-182/03 i C-217/03 Belgia i Forum 187 przeciwko Komisji, Zb.Orz. str. 5479.

(²) Dz.U. L 282, str. 25, wersja ze sprostowaniami Dz.U. 2003 L 285, str. 52.

(³) Zob. przypis nr 1.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2008 r. — Republika Włoska przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-95/08)

(2008/C 92/87)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: G. Aiello, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji C (2007) 6514 z dnia 20 grudnia 2007 r. doręczoną w dniu 21 grudnia 2007 r. w zakresie w jakim wyłącza ona z finansowania wspólnotowego konsekwencje finansowe zamknięcia wydatków finansowanych z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcji Gwarancji (EFOGR), obciążając nimi budżet Republiki Włoskiej;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Rząd włoski kwestionuje decyzję C (2007) 6514 z dnia 20 grudnia 2007 r. w zakresie w jakim wyłącza ona z finansowania wspólnotowego konsekwencje finansowe zamknięcia wydatków finansowanych z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej, Sekcji Gwarancji (EFOGR), obciążając nimi budżet Republiki Włoskiej.

Na poparcie swych żądań skarżąca powołuje następujące argumenty:

- naruszenie, w odniesieniu do pomocy w sektorze przetworów owoców i warzyw, art. 30 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2003 z dnia 29 sierpnia 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w zakresie systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych (Dz.U. L 218, z dnia 30.8.2003, str. 14),
- naruszenie, w zakresie sprzedaży bydła starszego niż 30 miesięcy przeznaczanego do likwidacji, art. 5 ust. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2777/2000 z dnia 29 sierpnia 2003 r. dotyczącego szczególnych sposobów stosowania rozporządzenia Rady (WE) z dnia 18 grudnia 2000 r. ustanawiającego szczególne środki pomocy na rzecz rynku wołowiny (Dz.U. L 321, z dnia 19.12.2000, str. 47), jak również art. 4 decyzji Komisji 97/735/WE z dnia 21 października 1997 r. dotyczącej środków ochrony w odniesieniu do handlu niektórymi rodzajami odpadów pochodzących od ssaków (Dz.U. L 294, z dnia 28.10.1997, str. 7),